

rede, dybt involverede, dygtige forskere, der underviste dem på nogle frontlinjer på det fag, de havde valgt.

Hvis man på en eller anden måde også kan få bragt forskningsvinklen ind i de mellemlange videregående uddannelser, der i dag ikke har den, ville vi synes, det var et fornemt mål at stræbe efter, og fra radikal side vil vi gøre, hvad vi kan for at få det aspekt ind i de mellemlange videregående uddannelser. I øjeblikket vil det selvfølgelig være sådan, at der vil være en forskel på universitetsbachelorerne, som er sikret en forskningsbaseret undervisning og er garanteret adgang til at færdiggøre deres kandidatuddannelse på universiteterne, på den ene side, og det, vi kalder professionsbachelorerne, der har en uddannelse, som på forhånd er gearret til at gå ud i en bestemt profession i erhvervslivet, på den anden side. Vi ønsker, at det på længere sigt skal være sådan, at professionsbachelorer får en forskningsbaseret undervisning og også får muligheder for at gå ind i kandidatuddannelser uden alt for mange ekstra kurser og uden alt for meget tab af indsats i det tidligere forløb.

Blindgyder er som sagt noget, vi meget nødig ser. Den bedste måde at få udnyttet vore ressourcer på er at sikre, at alle får udnyttet deres evner og talenter så langt som overhovedet muligt i uddannelsessystemet, og vi ser derfor også frem til den næste redegørelse fra undervisningsministerens side om meritoverførsel mellem de forskellige dele af uddannelsessystemet. Det er jo det, der kan sørge for, at vi overhovedet får udnyttet alles evner så langt som overhovedet muligt.

I modsætning til Dansk Folkepartis ordfører vil jeg blot sige, at begrebet livslang uddannelse jo ikke betyder, at man skal være i uddannelse uafbrudt hele livet og hæve SU, fra man går ud af 9. klasse, og til man kan hæve sin folkepension.

Idealet må være, at man tager en uddannelse på det niveau, man synes, man kan klare økonomisk, menneskeligt, så langt kræfterne rækker, og bruger den uddannelse, indtil man finder ud af, at nu er der noget, man mangler, nu vil man gerne gå videre i systemet. Man mangler endnu en overbygning, man mangler et krydderi på sin uddannelse og skal nu videre, fordi man har kræfter til noget mere. Den form for uddannelsesplanlægning, som kommer hen ad vejen, går vi varmt ind for skal være et tilbud til alle danskere, uanset hvilket niveau de er startet på.

Som sagt afventer vi spændt meritredegørelsen, fordi den vil give nøglen til nogle af de udnyttelser, vi kan få af uddannelsessystemets store decentralisering.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Fru Elisabeth Arnold talte pænt om et decentraliseret uddannelsessystem. Nu er det jo ikke helt ligegyldigt, hvad fru Elisabeth Arnold siger. Det Radikale Venstre spiller en vigtig rolle i dansk uddannelsespolitik.

Hvordan forholder fru Elisabeth Arnold sig til et kommende Dansk Pædagogisk Universitet? Er det et universitet, der skal samle, centralisere al pædagogisk forskning i Danmark, eller er ønsket, at vi får flere centre for pædagogisk forskning? Det er det ene.

Det andet er: Når fru Elisabeth Arnold taler om forskningsbaseret uddannelse og vigtigheden deraf, indebærer det så også, at fru Elisabeth Arnold vil sikre, at danske folkeskolelærere fortsat kan basere deres efteruddannelse på en forskningsbaseret undervisning?

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Vil fru Elisabeth Arnold ikke medgive, at der altså er personer, som har gjort det til en livsstil at studere gennem hele livet, og vil fru Elisabeth Arnold ikke medgive, at sådanne uddannelsescentre, hvor man vertikalt kan surfe rundt og snuse til forskellige fagområder inden for den samme uddannelse, netop øger en sådan tilbøjelighed hos visse personer til aldrig at få endt et uddannelsesforløb, men netop bestyrker dem i at fortsætte den stil? Det er jo rene og skære udgifter for samfundet.

Vil fru Elisabeth Arnold ikke hellere gå ind for, at unge mennesker i løbet af kort tid får gennemført en uddannelse på så højt et niveau som muligt, og at de hurtigst muligt kommer i erhvervsarbejde og igennem det får styrket deres uddannelse yderligere?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Søren Kolstrup vil jeg med det samme komme med en bekendelse: Jeg er ikke uddannet seminarielærer eller pædagog. Jeg er en af de få radikale, som ikke er det, og jeg vil derfor blot sige, at jeg ikke vil kaste mig ud i lange forklaringer om, på hvilket niveau man kan tage sin efteruddannelse, og hvor den skal lig-